

Az alapeljárás felei

Felperes: A Bundesgerichtshof mellett működő szövetségi főügyész

Alperes: E, F

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Akkor is kezdettől fogva hatályosnak kell-e tekinteni — adott esetben a 2007. június 28-i 2007/445/EK tanácsi határozat⁽¹⁾ révén módosított eljárásra figyelemmel — az őt érintő határozatok ellen keresetet nem indító szervezetnek a 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 2. cikkén alapuló listában történő szerepeltetését, ha erre alapvető eljárási biztosítékok megsértése ellenére került sor?
2. Úgy kell-e értelmezni a 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. és 3. cikkét, hogy a pénzeszközök, vagyoni értékek és gazdasági erőforrások a rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listában szereplő jogi személy, csoport vagy szervezet számára történő rendelkezésére bocsátása, az ilyen juttatásban való közreműködés vagy a részvétel olyan tevékenységben, amelynek célja a rendelet 2. cikkének kijátszása, akkor is megvalósulhat, ha a juttató személy maga is e jogi személy, csoport vagy szervezet tagja?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. és 3. cikkét, hogy pénzeszközök, vagyoni értékek és gazdasági erőforrások a rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett listában szereplő jogi személy, csoport vagy szervezet számára történő rendelkezésére bocsátása, az ilyen juttatásban való közreműködés vagy a részvétel olyan tevékenységben, amelynek célja a rendelet 2. cikkének kijátszása, akkor is megvalósulhat, ha a juttatandó vagyoni érték már a jogi személy, csoport vagy szervezet (szélesebb) hozzáférési körébe került?

⁽¹⁾ A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, és a 2006/379/EK és a 2006/1008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. június 28-i 2007/445/EK tanácsi határozat (HL L 169., 58. o.).

⁽²⁾ A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-427/04. és T-17/05. sz., Francia Köztársaság és France Télécom kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen a France Télécom SA által 2010. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-81/10. P. sz. ügy)

(2010/C 148/19)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: France Télécom SA (képviselők: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid és M. van der Woude ügyvédek)

Többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Francia Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- a Bíróság az ügy érdemében hozzon jogerős ítéletet a Bíróság alapokmánya 61. cikkének értelmében, és adjon helyt a France Télécom elsőfokon előterjesztett kereseti kérelmének;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
- a Bizottságot kötelezze minden költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező öt jogalapot hoz fel fellebbezése alátámasztására.

Első jogalapjában a France Télécom az állami támogatás fogalmának Elsőfokú Bíróság általi téves alkalmazására hivatkozik, amennyiben az utóbbi elfogadta a jelen ügyben ezt a minősítést, míg elismerte, hogy az esetleges előny léte (vagy hiánya) a jelen esetben nem a szóban forgó rendszer belső jellemzőitől függött, hanem magán a rendszeren kívül álló tényezőkön múlt, amelyek hatásait csak utólag lehetett meghatározni. Az Elsőfokú Bíróság ekképpen tévesen értelmezte az állami támogatások előzetes vizsgálata EUMSZ 107. cikk és EUMSZ 108. cikk által meghatározott rendjének természetét, amely a támogatási rendszerek belső jellemzőinek — a nemzeti hatóságok előzetes értesítésén alapuló — objektív értékelésén nyugvó előzetes ellenőrzés.

Második jogalapjában a fellebbező úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta az előny fogalmát, amennyiben megtagadta a különleges adórendszer valamennyi rendelkezésének átfogó elemzését. E rendszer, amelyet a 90-568. törvény hozott létre, két különleges adóztatási módról rendelkezik: (i) az 1991 és 1993 közötti időszak tekintetében átalányadó, ami az általános szabályokhoz képest a fellebbező túladóztatásához vezetett, és (ii) az 1994 és 2002 közötti időszak tekintetében az általános szabályok, ami kedvező adóhatást gyakorolt a fellebbező tekintetében. Azáltal, hogy megtagadta az egyedi adórendszer egésze által kiváltott hatások és az általános szabályok mindkét érintett időszak tekintetében való összehasonlítását, az Elsőfokú Bíróság számos tekintetben tévesen alkalmazta a jogot.

Harmadik jogalapjában a fellebbező a bizalomvédelem elvének megsértésére hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megtagadta annak megállapítását, hogy a Bizottságnak a La Poste-ot érintő 2005. február 8-i határozatában a létrehozott adórendszerrel kapcsolatos hallgatása alapján a fellebbező jogosan bízhatott abban, hogy az érintett intézkedések megfeleltek az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak. Az Elsőfokú Bíróság ráadásul nem vette figyelembe a jelen eset bizonyos rendkívüli körülményeit, amelyek igazolták a bizalomvédelem elvének alkalmazását.

Negyedik jogalapjában a France Télécom az ítélet nem megfelelő indokolására hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság saját érvelésével helyettesítette a Bizottság érvelését a fellebbezőnek az állami támogatásokkal kapcsolatos elvülési elv megsértésére vonatkozó érvéire válaszul. Így a fellebbező szerint a 659/1999/EK rendelet⁽¹⁾ 15. cikkének (1) bekezdésében meghatározott 10 éves elvülési időt 1990. július 2-tól, a szóban forgó adórendszer 90-568. törvény általi felállításától kellett volna számolni, és nem azon időponttól, amikor a támogatást a kedvezményezettnek ténylegesen nyújtották.

Ötödik és utolsó jogalapjában a fellebbező végül úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy találta, hogy a Bizottság a jogbiztonság elvének megsértése nélkül jogosult volt a támogatást „keret” alapján számszerűsíteni és elrendelni a visszatérítését, jóllehet lehetetlen volt meghatározni a fellebbező által ténylegesen élvezett előnyt. Az Elsőfokú Bíróság továbbá nem válaszolt a fellebbezőnek minden, a jogbiztonság megsértésével kapcsolatos érvére.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

A Conseil d'Etat (Belgium) által 2010. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — European Air Transport SA kontra Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(C-120/10. sz. ügy)

(2010/C 148/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'Etat

Az alapeljárás felei

Felperes: European Air Transport SA

Alperesek: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Közösség repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2002. március 26-i 2002/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke szerinti „üzemeltetési korlátozás” fogalmát, hogy az magában foglalja a talajon mért zajszint korlátozásait meghatározó szabályokat, amelyeket a repülőtér közelében fekvő területeken az átrepülés során tiszteletben kell tartani, továbbá amelyek megszegői részére büntetés szabható ki, figyelembe véve, hogy a repülőgépeknek be kell tartaniuk az útvonalakat, és meg kell felelniük más közigazgatási hatóságok által meghatározott le- és felszállási eljárásoknak e zajszint-korlátok betartására tekintet nélkül?
2. Úgy kell-e értelmezni ugyanezen irányelv 2. cikkének e) pontját és 4. cikkének (4) bekezdését, hogy minden „üzemeltetési korlátozásnak” „teljesítményalapúnak” kell lennie, vagy ezek a rendelkezések lehetővé teszik-e, hogy más, környezetvédelemmel kapcsolatos rendelkezések, amelyeket a repülőtér közelében fekvő területeken az átrepülés során tiszteletben kell tartani, továbbá amelyek megszegői részére büntetés szabható ki, a talajon mért zajszint alapján korlátozzák a repülőtérhez való hozzáférést?
3. Úgy kell-e értelmezni ugyanezen irányelv 4. cikkének (4) bekezdését, hogy az az adott repülőgép zajmutatóin alapuló teljesítményalapú üzemeltetési korlátozásokon kívül tilt minden, a környezetvédelemmel kapcsolatos, a talajon mért zajszint korlátozásait meghatározó szabályt, amelyeket a repülőtér közelében fekvő területeken az átrepülés során tiszteletben kell tartani?